

og Land hver for sig. Den ærede Landsthingsmand for Bornholm foreslog i den Anledning i det af ham da stillede Underændringsforslag, som han senere tog tilbage, denne Ulighed af Hjulpen derved, at Fællesskabet i Byrden blev gennemført videre, saaledes at Udgifterne i alle Tilfælde kom til at hvile paa By og Land i Fællesskab efter en aarlig Afregning. Jeg har derimod ved det Ændringsforslag, som jeg her har stillet til Afsnitte af § 2, foreslaaet Uligheden skaffet ud af Lovudkastet paa en anden Maade, nemlig ved at hæve Fællesskabet mellem By og Land i det eneste Tilfælde, hvor Udvalget havde foreslaaet det. De Udgifter, hvorom der herved er Spørgsmaal, ere jo Udgifter ved Hjemsendelse af Fattige i saadanne Tilfælde, hvor der ikke kan faaes nogen Refusion fra Forsørgelsescommunen. Disse Udgifter ere af Udvalget foreslaaede baarne af Amtsrepartitionsfonden og de i Amtet liggende Byers Ræmnerkasser i Fællesskab, hvorimod man ved at vedtage det af mig stillede Ændringsforslag vil komme til, at Amtsrepartitionsfonden og den enkelte Byes Ræmnerkasse hver for sig kommer til at bære disse Udgifter for sit Vedkommende, saa at der altsaa efter Vedtagelsen af Ændringsforslaget ikke mere vil være nogen aarlig Afregning mellem Repartitionsfonden og Ræmnerkassen at foretage. Jeg udtalte allerede ved Sagens forrige Behandling, at jeg, skjøndt det syntes mig at være noget principstridigt, at Udvalget havde foreslaaet en saadan Fordeling i det ene Tilfælde, men ikke i det andet, dog ikke fandt nogen Bestemthedslighed ved i og for sig at gaae ind derpaa. Det af mig nu stillede Ændringsforslag kan jeg altsaa heller ikke tillægge nogen større Betydning, og, dersom jeg ikke havde fundet mig foranlediget til at stille de to nu afgjorte Ændringsforslag, hvilke jeg tillagde større Betydning, vilde jeg heller ikke være fremkommen med mit Ændringsforslag til Afsnitte af § 2.

Ordføreren: Dersom det Punkt af Udvalgets Udkast, hvorom der her er Tale, havde staaet i nogenstomhelst Modstrid med det Princip og det Grundlag, hvorpaa Udvalget iøvrigt har bygget, vilde det ikke være faldet Udvalget

ind at medtage det, men det er kommet med, netop fordi det kunde komme med, uden at gjøre noget Brud paa det Princip og det Grundlag, hvorpaa Udvalget i det Hele har lagt saamegen Vægt. Det Grundlag, hvorfra Udvalget er gaaet ud ved hele Forholdets Ordning, er Forsørgelsespligten; hvor den var tilstede, er man henhørt til den. Naar der derhos var Tale om en Deling af Byrderne mellem Kjøbstad og Land, kunde man efter Udvalgets Formening ikke indføre en saadan i andre Tilfælde, fordi der ikke var noget Fællesskab tilstede mellem By og Land med Hensyn til Forsørgelsespligten, saaledes som der er mellem Amtscommunens forskjellige Dele, mellem alle Sognecommunerne. Men paa det heromhandlede Punkt er der ikke Tale om nogen Forsørgelsespligt; her er Tale om Personer, som ikke have nogen Forsørgelsesret i Landet, om Ublændinge, som vistnok kunne faae Forsørgelse her, men som ikke have nogen Forsørgelsesret. De Personer, hvorom der her er Tale, ere tværtimod saadanne, der skulle hjemsendes af Mangel paa Forsørgelsesret, og for hvilke ingen Godtgjørelse kan ventes. Udvalget var meget villigt til i Gæt og Alt at iagttage Billighed, hvor den kunde iagttages, men ogsaa kun, hvor den kunde iagttages uden Brud paa det Princip og det Grundlag, som det meente at maatte gaae ud fra; da det nu i Henhold til det Ansørte efter Udvalgets Formening kunde skee her, troede Udvalget, at det vilde være billigt, at Repartitionsfonden og Kjøbstæderne paa dette Punkt deelte Udgifterne efter Folketallet. Udvalget havde al Grund til at antage, at der ikke vilde blive reist nogen Indvending derimod. De Ublændinge, om hvis Vortsendelse der saaledes er Tale, ere ikke blot Fattige, men ofte Forbrydere, der maaskee endog sendes bort lige efter udstaaet Straf; det er Personer, der sendes bort til Steder, hvorfra Erstatning ikke kan erholdes, og det Delingsforhold, som Udvalget for dette Tilfælde har opstillet, finder Sted i andre Tilfælde, saasom mellem Kjøbstæderne indbyrdes, om end heller ikke her ganske. Udvalget har troet, at det netop vilde være en Billighed at indføre et Delingsforhold paa dette Punkt, fordi Kjøbstæderne, som allerede nævnt under 2den Behandling, sæd-